

ALTER EGO

МОЛОДІЖНА ГАЗЕТА БУКОВИНИ

№2 2003 РОКУ

ОСТАННЯ БАРИКАДА, або мистецтво здачі іспитів

**Викладачі приймали екзамени і валер'янку
Здавали студенти і нерви**

Літо. Спекта. Мрія про бажаний відпочинок залишається примарною. Конспекти, підручники і все, що нагадує про навчання хочеться забути назавжди!!! Але є одна проблема – СЕСІЯ! Що робити? Можна зануритись у гору непрочитаних конспектів, невідомих підручників та екзаменаційних питань, намагаючись за одну ніч, сподіваючись на чудо, щось визуалізувати. Можна вчитись, вчитись і ще раз вчитись, як заповідав дідусь Іллєч. А можна...можна скористатись нашими порадами. Адже в процесі іспиту проявляються найрізноманітніші якості студента, від ораторського мистецтва до мистецтва пантоміми.

Отже, іспит. Іспит починається не тоді, коли ваша тремтяча рука тягнеться за білетом, а ще під час першої зустрічі студента з майбутнім екзаменатором. Таким чином іспит – це сукупність дій студента, спрямованих на те, щоб екзаменатор вважав їх вартими найвищої оцінки. Якими ж є студенти?

Тип перший (завжди перший): Студент героїчний. Чоловічі представники майже не зустрічаються. Основна ознака: знає все і завжди. Пише всі лекції з точністю стенографістки. На кожний семінар носить заздалегідь підготовлену кількість доповідей та інших завдань, тому є головним болем будь-якого викладача. Вдячні студенти також згадують їх з особливою «теплотою». Їх не забудуть аж до труни!

Тип другий: Зразковий студент. Вони ніколи не бувають найпершими, вони завжди одні з кращих. Думка викладачів про таких студентів завжди сприятлива, оскільки вони ніколи їх не дратують, а навпаки,

відрізняються досить покірно поведінкою, старанно виконують домашні завдання і непогано готуються до екзаменів. Зразковий студент – непоганим варіант золотої середини. З одного боку, навчання не збирає у них надто багато сил, залишаючи достатньо вільного часу для розваг, з іншого – не було ще екзаменатора, у якого піднялася б рука занизити подібному студенту оцінку або вліпити «недопуск». Мудре японське прислів'я свідчить, що б'ють завжди по тому цвяку, шапка якого виступає. Такі студенти є певною мірою видатними, але рівно настільки, щоб не потрапити під удар.

Тип третій: Студент агресивний. Представники цього типу твердо засвоїли, що кращий спосіб захисту – це напад. На екзаменах вони йдуть на принцип, а тому є небезпечнішими за відомого японця з грузинським прізвищем Камікадзе (не плутати з Кикабідзе). Зупинити його в такому випадку можуть лише не менш принципові викладачі, які поки що зрідка зустрічаються в умовах «дикої природи».

Тип четвертий: Іміджмейкер. Про цих студентів кожний викладач неодмінно має свою особливу думку. Складно знайти питання, по якому вони не мали б власної думки або хоч би не удавали, що її мають. Характерною ознакою цього типу є свідомо міфотворчість, внаслідок якої образ студента асоціюється в свідомості лектора з якою-небудь історією або, краще, з легендами. Недоліком цього способу є його надмірна екзотичність. На практиці для створення образу потрібно лише одна-дві доповіді або просто парочка вчасно висловлених розумних фраз на цікавлячу їх тему, на якій вони добре розуміються і можуть лити досить води, не заглядаючи в конспект, після чого їм залишається тільки підтримувати свій імідж, іноді зробити одне влучне глибоке зауваження. Головне в цьому методі – показати, що для тебе без даного предмета і життя не життя, а твої знання далеко виходять за межі програми, тому він найбільш придатний для людей неглибокої, але всебічної ерудиції.

Тип п'ятий: «Хорошист» звичайний. Представник абсолютної і переважної більшості студентів. Особливі ознаки відсутні. Все робить у міру. У міру вчиться, в міру прогулює, в міру пливе на екзаменах. На екзамені використовує всі підручні засоби, але особливо творчим підходом не відрізняється.

Тип шостий: Шаровик творчий. Інша назва – невловимий Джо. Зустрічається в основному серед гуманітаріїв. У неволі не розмножується. Легко розпізнається за наявністю «хвостів» ще з позаминулої сесії. Зрозуміло, що на екзамені йому потрібно застосовувати всю свою незвичайну винахідливість, при цьому їх вічним газлом служать крилатий вислів одного викладача: «Досить працювати рукою, треба і голо-

вою попрацювати!» (І нехай буде соромно тому, хто зрозуміє неправильно.)

Тип сьомий і останній: Шаровик прозаїчний. В описі не має потреби. Основна ознака: відсутність будь-якої зацікавленості і, як правило, низький ККД мислення. На перший, другий і третій погляд здається, що користі від них мало. Проте, це не так. Саме вони є творцями історії свого навчального закладу, а тому їх завжди згадують не те що незлим тихим словом, а дуже-дуже тихим.

Мистецтво лити воду

Ця інформація є життєво необхідною як для студентів, так і для школярів. Оскільки лиття води є мистецтвом, важливу роль в ньому відіграє натхнення. Але навіть великий Леонардо навряд чи зобразив би Джо-конду, якби в свій час якийсь невідомий художник не навчив його, як правильно тримати кисті і змішувати фарби. У навчальному процесі корисними виявляються декілька простих правил.

Правило перше: вживайте по-можливості більше незрозумілих слів іноземного походження. Сам екзаменатор або погано розуміє, що вони означають, а прямо заявити про своє незнання він, зрозуміло, не наважиться, або є буквоїдом і буде приємно здивований вашою ерудованістю. Зазвичай ці слова призводять до магічного ефекту. Існують випадки, коли екзаменатор, почувши приємне його вуху слово, негайно припиняє екзамен і ставить «відмінно». Отож не втрачайте можливості вставити доречне слово – і результат перевершить усі очікування!

Правило друге: ефект вашого вислову прямо пропорційний її довжині і заплутаності. При цьому викладач ні в якому ви-

продовження на стор. 2

АНОНС

2 стор.

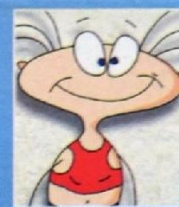

Батьки і діти: утиск чи співпраця

3 стор.

Смерть заради примарних ідеалів

4 стор.

Масяня

ОСТАННЯ БАРИКАДА, або мистецтво здачі іспитів

початок на стор. 1

падку не повинен відчувати, що ви мелете нісенітницю!

Правило третє: викладайте інформацію з розумним виглядом і ентузіазмом. Це збільшить підсвідому повагу до вас і створить ілюзію хорошого знання предмета. Головне — це намагатися зберігати рівний темп і монотонність мови. Ви напевно з особистого досвіду перебування на лекціях знаєте, що сприйняття подібного словесного потоку надто важке для розуміння, проте розслаблює, створюючи ілюзію того, що найголовніше вже прослухано.

Правило четверте: цитуйте, вживайте по-можливості більше імен і дат, посилайтеся на інформацію, запозичену вами з особистого досвіду, лекцій та інших джерел.

Вступ до шпорознавства

З одного боку, студента, що використовує шпаргалки, можна порівняти з тореадором, що виходить на арену з кулеметом, позбавляючи змагання будь-якого спортивного інтересу, а з іншого боку, у виготовленні шпаргалок проявляється вся винахідливість і тисячолітній досвід безлічі студентів, що передають свої фірмові методи з покоління в покоління.

Отже, традиційні шпаргалки діляться на власне шпори, тобто листочки, наклейки, дискети або книги із записаними формулами, даними або методами рішення задачі, а також бомби, тобто готові відповіді на екзаменаційні питання, які безпосередньо здаються викладачеві. Оскільки ці методи знайомі будь-якому першокласнику, не будемо загострювати на них увагу і відразу перейдемо до способів приховування шпаргалок від присіптивного погляду викладача.

Безумовно, важко знайти деталь одягу, куди винахідливі студюзузи не ховали б до-

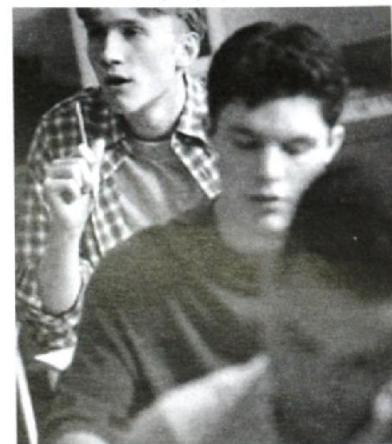
рогоціну інформацію. Шпаргалки ховають у спідницях, куртках, панчохах, пишуть на склі дзеркальних окулярів, засовують у чевреки та інші місця, куди, на їх думку не простягнеться караюча правця викладача. Досі успішно застосовуються два дідівських методи, а саме облаштування потаємних кишень і шпаргалки, прив'язаної за резинку до внутрішньої частини рукава, так що досить її просто відпустити і вона блискучо втягується в рукав. Але, на щастя, прогрес не стоїть, і на зміну цим застарілим методам приходять останні науково-технічні досягнення. Наприклад, завантажування необхідної інформації в пам'ять мікрокомп'ютера, зовні подібного до простого калькулятора, дозволеного на екзаменах. Правда, викладачі філософії, напевно, досі не можуть зрозуміти, для чого на їх екзамені так потрібен калькулятор. Дату народження Канта вираховувати, чи що? А створення мініатюрних радіопередавачів дало нове життя винаходу, описаному ще в старих добрих пригодах Шуріка, з тією тільки різницею, що сучасні Лопухи більше не тягнуть з собою на екзамен пеленгатори. Про сучасне використання мобілок на екзаменах ми вже не говоримо!

Що ж до тривіального списування, то тут найголовніше — не привертати увагу викладача. Ні в якому разі не радимо наполовину залізати під парту, де схована книга, крутитися і періодично поглядати на екзаменатора, щоб перевірити, чи він не помітив. Якщо ж помітив, то вам вже ніщо не допоможе, в іншому випадку подібний погляд мимоволі привертає увагу, так що досвідчений викладач легко визначить, списує студент чи ні, навіть не бачачи шпаргалки, а виключно відслідковуючи напрям погляду, жести, міміку. Таким чином, чим більше зусиль докладає студент, щоб краще заховати шпору, тим простіше виявити списування. І навпаки, складніше за все екзаменатору побачити шпаргалку, що відкрито лежить на столі, оскільки він звичайно не очікує такого нахабства. Очевидно, що ці правила не торкаються ситуацій, коли на екзамені ви сидите в центрі великого скупчення народу, оскільки в цьому випадку «накрити» вас практично неможливо.

Як здавати екзамен

Ну ось ми нарешті і дійшли до межі, до тієї останньої барикади, останньої битви,

яка, як відомо, найважча. Екзамен починається з першої вашої зустрічі з викладачем. Намагайтеся не відтягати її до моменту іспиту, а якщо на вас надто тиснуть стіни рідного ВУЗу, то принаймні вдайтеся до відомого методу, що дозволяє справити про себе сприятливе враження при мінімумі витраченого часу. Суть цього методу в тому, що студент з'являється на лекціях майбутнього екзаменатора три рази — на початку,

в середині і в кінці семестру. При цьому він повинен усіяло звертати на себе увагу: сісти за першу парту, старанно писати конспект, не відриваючи уважного погляду від імені викладача і всім своїм виглядом показуючи, що жодне дорожечинне слово не обминує його вуха. Дівчатам при цьому рекомендується приходити у відвертому одязі з яскравим макіяжем. І, безумовно, під час ваших нечастих візитів викладач повинен запам'ятати вас з найкращої сторони. А тому спробуйте якщо не рефератик написати, то принаймні задати розумне і доречне запитання.

І настав фатальний «час Ікс». Тут найважливіше — визначити найсприятливіший момент для проникнення в аудиторію. Як правило, викладачі досить добре ставляться до студентів, що заходять першими, і поспішають витратити на них весь свій студентський ліміт відмінних оцінок. Однак субатентський ар'єргарди також користуються рядом переваг. По-перше, шаровик отримує можливість хоч що-небудь вивчити. А

по-друге, екзаменатор, як не дивно, також людина, він втомлюється і йому хочеться швидше відбитися від студентської навали і піти в буфет. Адже нещасному екзаменатору доводиться ще і згадувати всі минулі грішки відповідаючих студентів, шукати шпаргалки, намагатися зрозуміти відповіді! Тому душа викладача під кінець екзамену як ніколи прагне спокою.

Нарешті все, що можна вивчити, вже вивчено, шпаргалки зручно розмістилися в призначених для того місцях, а періодично тремтячі ноги відважно переступають поріг аудиторії. Тут головною зброєю будь-якого студента є холоднокровність стрільця і розкутість шоумена. Ви повинні абсолютіно спокійно, не видаючи вашого хвилювання, увійти і насамперед привітатися з екзаменатором, при цьому не забуваючи посміхнутися (це особливо відноситься до гарненьких дівчат).

Взявши білет, по можливості сідайте ближче до екзаменаторів, що позбавить їх від можливих підозр, а вам надасть можливість задалегідь почути багато додаткових запитань. При цьому потрібно не тільки готуватися до відповіді, але і виробити стратегію спілкування з екзаменатором в той момент, коли вас нарешті викличуть перед його світлі очі. Можна сміливо стверджувати, що у кожного викладача є своя кнопка. Тому декілька вчасно висловлених фраз на теми, що не мають відношення до екзамену, проте викликають жвавий інтерес викладача, неодмінно підуть вам на користь. Однак тут важливо не схибити. Якщо ви помилитеся і вчините навапки, то вам вже не допоможе ні знання, ні Держстрах, ні Чп і Дейл. Тому якщо ви не знаєте напевно переконані екзаменатора, то краще не користуватися цим найефективнішим методом, а просто поспілкуватися з ним на більш нейтральні, але аж ніяк не менш цікаві теми.

Нарешті ви отримали довгоочікуваний розпис у заліковій. Не поспішайте висловлювати «преподу» все, що ви думаете про нього і його матір! Не робіть цього навіть якщо у вас на нього не просто зуб, а ціла акуляча щелепа! Пам'ятайте — шляхи ректора непередбачувані і ніхто не може гарантувати, що ви з ним більше ніколи не зустрінетеся попри ваше взаємне бажання. Igor KAPATYOK

Кілька слів про те, що нам шкодить...

Палити чи не палити, ось у чому питання. Воно турбує майже всіх вже надто довгий час, щоб на цьому зосереджувати вашу увагу. Але я не про те. Я про весну, вроду, зовнішній вигляд. Всі ми, і я також, хочемо бути привабливими, красивими, сексуальними. До чого тут паління, спитаєте ви? Адже всі красуні, навіть подумки не можуть собі припустити, що вони стануть менш привабливими, а цигарка, це лише зовнішній імідж, що довершує картину впевненості і дорослості.

Дівчата, значно більшою мірою, ніж юнаки, наражаються на небезпеку, пов'язану з палінням. Тютюновий дим негативно впливає на гормональну систему, що призводить до порушення менструального циклу. Організм такої особи, більш чутливий до різноманітних інфекцій, що знижує не лише роботу всіх його функцій організму, а й значно погіршує зовнішній вигляд. Шкіра та зуби набувають жовтуватого відтінку, обличчя втрачає пружність та свіжість, спостерігається швидка втомлюваність і т.д. Нікотин знижує рівень кальцію та фосфору в крові. Організм починає активно користуватися тими запасами, що є в кістках, звідси надмірне випадання волосся, ламкість нігтів,

швидке псування та втрата зубів. Перспективка, повинна вам сказати, не дуже втішна. Але вихід є. Він завжди є, потрібно лише дуже захотіти його знайти. І він досить простий — зупинитися!!! Достатньо не палити всього дві години, аби кров звільнилась від нікотину. Після восьми годин без цигарки нормалізується тиск і серцебиття. Через тиждень очисчуються бронхи та легені. Через півроку посилюється імунітет до інфекцій та відновлюється природний колір обличчя, нормалізується внутрішній обмін речовин. Через п'ять років організм повністю звільняється від впливу нікотину.

Бути чи не бути красивою це ваше власне рішення. Ви можете не зважати на цю статтю, якщо вам байдуже, і якщо ви не користуєтесь дзеркалом. Ви можете змінити своє рішення і бути не лише здоровою, а й зовні привабливою. І при цьому нікому нічого не потрібно доводити. Ви прекрасні лише тому, що ви є. Ви вродливі, це доводить ваша біла шкіра, гарне волосся, блискуча посмішка, веселі очі і хороший настрій. А хто цього не помічає, має поганий смак, або у нього відсутні очі! Хай вам щастить! Інна ГОРМАН

Батьки і діти: утиск чи співпраця

Конфліктна ситуація — це така форма взаємодії живих істот, за якої дискомфорт рухової, чуттєвої, розумової сфери викликає індивідуальні відчуття, що вимагають обов'язкового вирішення. Якщо батько говорить сину про своє уявлення проблеми, пропонує шлях їх вирішення і при цьому процвітає, то рідко який юнак не буде дотримуватися цих же традицій. Якщо ж батько повчає сина, а у самого життя не склалося, навряд чи дитина прислухається до порад батька. Будь-яке повчання повинно супроводжуватись доказами, а не бути способом самоствердження за рахунок дитини!

Всім зрозуміло, що у дитини, підлітка сякраво виражену спільність з оточенням. У всіх випадках це або «вихід» егоцентризму, або його пригнічення. У конфліктуючих сторонах одну сторону «обмежують», інша «стверджується», оскільки по певній причині не може самореалізуватися. Як дитина, так і батьки повинні зрозуміти, що самі є причинами майбутніх конфліктів (своєю впертістю, незговірливістю, зарозумілістю). «Лягайте теля двох мамок смокче», — говорить народна мудрість, а «бодливого козла першого заріжуть на шашлик», — стверджує вже східна мудрість. «М'якість перемагає силу і зло», — говорить рукописне правило, що дозволяє уникати конфліктних ситуацій, а вже назрілі вирішувати на свою користь. Одній газетній статті не вистачить вирішити конфліктів між батьками і дітьми. Вирішувати свій конфлікт повинна кожна окрема особистість. А тут потрібно бути обережними, щоб не вчинити кардинальної похибки. Стверджуватись потрібно не скандалами, а правильним вирішенням реальних життєвих ситуацій. Оксана МАЛОВІЧКО

КОЛИ ВАС НЕЗАКОННО ЗАТРИМАЮТЬ...

У кожного з нас у житті виникають ситуації, коли маємо справу з правоохоронними органами. Проте чи завжди наша "співпраця" нагадує передбачене законом рівноправ'я? Сучасні реалії доводять, що більшість норм права не дотримуються, не реалізуються. Але тільки ми своєю наполегливістю можемо змінити це, принаймні не всю систему, то хоча б її частину. Ми повинні усвідомити таку істину: знати свої права - це вже наполовину володіти ними. Отож важі права:

1. при затриманні

Згідно з Кримінально-процесуальним кодексом України ніхто не може бути заарештованим інакше як на підставі судового рішення або санкції прокурора. Пам'ятайте! Вас можуть затримати лише у визначених Законом випадках:

- якщо ви скоїли правопорушення, за яке передбачена адміністративна відповідальність і має бути складений протокол, а у вас немає посвідчення особи і немає свідків, які могли б повідомити про вас необхідні дані;

- якщо ви здійснюєте адміністративне правопорушення, до вас вичерпано всі інші заходи впливу, а ви не припиняєте своїх протиправних дій.

Адміністративне затримання не може тривати більше трьох годин, крім виняткових випадків, передбачених законом України. Після з'ясування особи вас має бути звільнено. Вас можуть також затримати за підозрою у вчиненні кримінального злочину:

- якщо Вас застали під час вчинення злочину або безпосередньо після його вчинення;

- якщо свідки, в тому числі потерпілі, прямо вкажуть, що саме ви вчинили злочин;

- якщо на вас або на вашому одязі, при вас або у вашому житлі буде виявлено сліди злочину.

У разі наявності інших даних, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні злочину, її може бути затримано лише у тому разі, коли ця особа намагається втекти,

або коли вона не має постійного місця проживання, або коли не встановлено особу підозрюваного.

Осіб, які вчинили дрібне хуліганство, злісну непокору законному розпорядженню або вимозі працівника міліції, народного дружинника, а також військовослужбовця чи образу їх, публічні заклики до невиконання вимог працівника міліції, може бути затримано до розгляду справи суддею або начальником (заступником начальника) органів внутрішніх справ. Про факт і місце затримання повідомляється родичам, адміністрації за місцем роботи або навчання.

При затриманні за підозрою у скоєнні злочину:

Перше - вам мають роз'яснити ваші права, у тому числі право не свідчити проти себе чи своїх рідних, а також право мати захисника і зустріч з ним до першого допиту, про що має бути складений протокол.

Друге - має бути складено протокол про ваше затримання як особи, що підозрюється у скоєнні злочину, із зазначенням підстав, мотивів, дня, години, року, місяця, місця затримання, ваших пояснень, а також часу складання протоколу про роз'яснення підозрюваному його прав.

Третє - протягом двадцяти чотирьох годин орган дізнання, що виконав затримання, має зробити письмове повідомлення прокурору, а також на вимогу прокурора подати йому матеріали, що стали підставою для затримання.

Протокол про роз'яснення прав затриманого, а також протокол затримання підписується особою, яка його склала, і затриманим.

Протягом сорока восьми годин з моменту одержання повідомлення про здійснення затримання, прокурор зобов'язаний дати санкцію на взяття під варту або звільнення затриманого.

Про арешт підозрюваного або обвинуваченого і місце його перебування слідчий зобов'язаний повідомити його батьків або інших родичів, а також сповістити за місцем його навчання або роботи.

Одразу після Вашого затримання вимагайте захисника!

2. при допиті

Якщо підозрюваний був затриманий або до нього було обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту, його допит проводиться негайно, а при неможливості негайного допиту - не пізніше двадцяти чотирьох годин після затримання.

При допиті такого підозрюваного присутність захисника є обов'язковою, за винятком випадків, якщо підозрюваний відмовився від захисника.

Перед допитом підозрюваному має бути роз'яснено його права, а також повідомлено, у вчиненні якого злочину він підозрюється, про що робиться відмітка в протоколі його допиту.

При допиті підозрюваного, обвинуваченого, свідка і потерпілого, очній ставці, пред'явленні для впізнання, відтворенні обстановки і обставин, події злочину та при проведенні інших слідчих дій під час попереднього розслідування, а також при розгляді справи в суді може застосовуватися звукозапис.

УВАГА! При проведенні слідчих дій із застосуванням звукозапису про це повідомляються всі учасники слідчої дії до її початку.

Перед закінченням слідчої дії звукозапис повністю відтворюється учасникам цієї дії. Висловлені ними зауваження і доповнення до звукозапису заносяться на фонограму. Протокол слідчої дії, проведеної із застосуванням звукозапису, складається з додержанням правил Кримінально-процесуального кодексу України.

3. при обшуку

Процедуру обшуку проводить слідчий (або правоохоронець з його санкції), але тільки тоді, коли має підстави припускати, що у вашій оселі заховано знаряддя злочину, речі та цінності, здобуті злочинним шляхом, а також інші предмети і документи, важливі для встановлення істини в справі.

Слідчий мусить підписати постанову про обшук, а прокурор - дати свою санкцію. Обшук, який потрібно проводити у при-

сутності двох свідків (понятих), належить оформити протоколом.

Радимо вам пильно придивитись до понятих. Обов'язково перевірте їхні документи і відповідність їхніх паспортних даних тим даним, що внесено до протоколу.

"Досліджуючи" вашу оселю, правоохоронець зазвичай шукають валюту, цінності та документи, що свідчили б проти вас. Ось що вони можуть вилучити на законних підставах:

- предмети і документи, які мають значення для справи, тобто речові докази (знаряддя злочину);

- предмети зі слідами злочину; предмети, що були метою злочину; гроші, цінності та все інше майно (здобуте злочинним шляхом);

- цінності і майно, які вилучають для того, щоб забезпечити цивільний позов. Відібрати у вас таку власність можуть лише в тому разі, якщо підписано постанову, де вас визнано обвинуваченим або підозрюваним за порушеною кримінальною справою;

- предмети і документи, обіг яких заборонено законом (наркотики, зброя, бойові патрони та вибухівка тощо).

Усі предмети і документи перед вилученням обов'язково належить показати понятих, а також зазначити в протоколі обшуку або в доданому до нього описі.

Правоохоронець, який проводить особистий обшук, мусить попередити всіх присутніх, що вони не мають права розголошувати виявлені під час цієї процедури обставини особистого життя обшукуваного.

Якщо вам не вдалось уникнути затримання, обшуку, допиту, варто спробувати зробити все, аби ці процедури пройшли якомога спокійніше і законніше. Не варто конфліктувати з працівниками правоохоронних органів, які виконують слідчі дії, але потрібно показати їм, що ви знаєте свої права, обізнані з основними правилами їх проведення, переконані у своїй правоті і хочете лише одного - дотримання законності.

Оксана ХУСАЙНОВА

Смерть заради примарних ідеалів

Хто з нас не чув слово «камікадзе». Для більшості воно асоціюється з воїном-смертником, який жертвує своїм життям заради перемоги над ворогом. Під час Другої світової війни японські пілоти - камікадзе наводили жах на американський тихоокеанський флот. У наші дні слово «камікадзе» воскресло завдяки ісламським терористам-фанатикам, що йдуть на невідворотну смерть з ім'ям Аллаха на устах. Нам, жителям європейського континенту, вихованим на усвідомленні цінності людського життя, важко зрозуміти психологію релігійного, політичного чи якогось іншого фанатизму, який штовхає людину на смерть заради примарних ідеалів. Коріння цього особливого психічного стану лежить у фаталізмі - уявленні про те, що всім у світі керує безжалісна Доля і кожна людина від народження і до смерті приречена їй користися.

«Ті, хто жертвують собою»

Використання воїнів-самогубців з'явилося раніше за назву «камікадзе». Пов'язане воно з ім'ям Хасана ібн Саббаха, який у XI-XII ст. створив на Близькому Сході мусульманську релігійну секту, що практикувала для залякування своїх противників масовий терор, а також вбивства правителів, державних та релігійних діячів навколишніх земель. Для цього існували спеціально підготовлені воїни, яких на Сході називали «фідаїми»

(«тими, хто жертвує собою»), а в Європі - «ассасинами» (від слова «гашиш», який смертники вживали перед виконанням завдання). Була детально розроблена методика психологічної підготовки фідаїв, центр якої знаходився у фортеці Ламасар. Молодих воїнів, перед тим, як посилати їх на смерть, у наркотичному трансі вносили у сад, що символізував собою рай

і де вони прокидалися в оточенні «райських гурій» (дівчат з племені дейлемітів, яким місцеві звичаї дозволяли до весілля спілкуватися з чоловіками). Кілька днів майбутніх смертників тримали у «раю», після чого в них виникло несамовите бажання померти «за віру», щоб повернутись туди назавжди.

Фанатизм фідаїв і їх покора своєму вождеві не мали меж. Існує

цікава легенда. Одного разу Хасан ібн Саббах, щоб продемонструвати якумось гостю владу над життям своїх воїнів, вийшов на балкон і зробив рукою жест, вказуючи на одного з вартових, після чого той кинувся з вежі у прірву.

Вісім правителів, шість візирів, багато урядовців і духовних осіб стали жертвами смертників Хасана ібн Саббаха, тоді як їх назви - «фідаї» чи «ассасіни» століттями наводили жах на європейців, поки у XX ст. їх не витиснуло нове грізне слово «камікадзе».

«Божественний вітер»

Колись словом «камікадзе» називали тайфуни, і означало воно «вітер, викликаний злими духами». Але коли в 1281 р. монгольський хан Хубілай вирішив завойовувати Японію, саме тайфун знищив його величезний флот, після чого термін «камікадзе» набув значення «божественного вітру». Тому при формуванні під час Другої світової війни спецпідрозділів японських пілотів-смертників, їм дали назву саме «камікадзе».

Втілення у життя плану використання камікадзе у воєнних цілях було доручено віце-адміралу японського флоту Онісі, керівнику авіаційної промисловості, який заявляв: «Я переконаний, що місія самопожертви стане ні чим іншим, як актом найвеличнішої любові до імператора». Камікадзе літали на спеціальних винищувачах «Зеро» з одномісцевою кабіною та 250-

кілограмовою бомбою на борту. На фюзеляжі розміщувався малюнок квітки з трьома пелюстками - «ямадзакури», «гірської вишні», яка і стала емблемою камікадзе. Кожен з пілотів протягом кількох днів перед вилітом на завдання проходив особливий прискорений курс. Спочатку відпрацьовувався зліт на перевантаженій машині, потім - вихід на ціль.

Уперше камікадзе були успішно задіяні японськими військовими командуванням 25 жовтня 1944 року при нападі на американський військово-морський флот. Однак, надалі ефективність їх використання знизилась, оскільки зник фактор несподіваності. Далеко не всім пілотам-смертникам вдалося знищити ворожий корабель. Більшість з них гинула у повітрі, не досягнувши цілі. Багато хто взагалі не знаходив її, витративши все паливо, падав у океан. Згодом після завершення війни цих бідолах нерідко знаходили на тихоокеанських островах, божевіллях чи напівбожевіллях від відчаю і самотності.

Поразка Японії поклала кінець цим безглуздом жертвам. Однак камікадзе як явище не відійшли в історію. Жорстоке XX і не менш жорстоке XXI ст. неодноразово нагадували переляканому людству про грізний подих «божественного вітру».

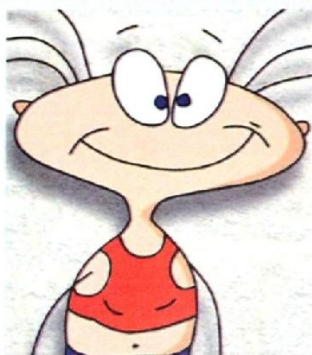
Андрій МІНАЄВ

Масяня

Можливо, ця прикольна дівчинка вам уже знайома. Впевнена, більшість її знає з інтернетівських мультяшок, де з 2001 року почалися її походеньки. Правда, походеньки дещо специфічні... втім нічого особливого. Вона – це велика ілюстрація нашого щоденного життя. Вона одночасно схожа на нас усіх разом узятих, бо кожен, хто хоча б раз її бачив, знайшов у ній щось схоже на себе :-))

А для тих, хто бачить її вперше, по-секрету розповім, що це кумедне дівчисько наша ровесниця, по гороскопу – Скорпіон. Звуть її – Масяня. Повинна зазначити, що вона досить сучасна леді, нікому і ні в що не вірить, її важко чимось здивувати. Вірить лише своїм очам, в крайньому випадку пальцям. Досить самостійна у своїх думках, які висловлює де попало і кому завгодно, часом навіть якщо її ніхто не слухає. Досить самокритична і пряма, що інколи аж шокує. Але це лише спочатку. Ви самі себе ще не чули!!! Мріє стати зіркою панк-року, хоча надії на це має мало. З життєвими позиціями так і не визначилась, і ця невизначеність загрожує затягнутися

надовго, що всіх лякає... і в першу чергу її батьків.

Батьки – невідомі, хоча за здібностями і нахилами нащадка, напевно, були музикантами, або якимись великими артистами. Приємним батьком, а також вихователем, опікуном, менеджером і все таке інше став Олег Куваєв. Живе Масяня в Росії, у Петербурзі і поки що, за її словами, нікуди переїжджати не збирається.

Не дивлячись на цинізм, нігілізм і недовіру, вважає, що всі ми зібрались у цьому світі для того,

щоб отримувати задоволення. Чим і займається досить нахабно завжди і всюди в зовсім непередбачуваних місцях. Улюблене заняття – іронізувати та потішатися над своїми друзями і зовсім незнайомими людьми. А ще – Інтернет, де пропадає майже цілодобово, не рахуючи час на зовсім «невідкладні» справи... :-)))))

Працює де попало, але не бідує. Широку популярність отримала у 2001-2002 році, коли своє досить багатогранне, неорганізоване, насичене різного роду приколами і доволі нетиповими ситуаціями особисте життя винесла на широкий загал в Інтернет. І... одразу ж сподобалась усім. Отримала масу глядацьких симпатій, звань і премій, першою з яких стала премія «Відкриття року» на Рамблері. Ставши знаменитістю, Масяня привернула увагу багатьох відомих людей. Першим її увагу привернув Леонід Парфенов, популярний телеведучий «Намедни...» на НТВ (російський канал). Тепер у Масяні новий період життя – освоює кар'єру телезірки. Побажаємо їй успіху. :-)))))

Інна ГОРМАН

Всім! Всім! Всім!

Хто мріє проявити себе, бути прочитаним, почутим і побаченим!

Оголошується конкурс для творчих особистостей! Ми чекаємо Ваших віршованих, прозових і драматичних творів, виступів образотворчого мистецтва і Вашої фантазії. Кращі зразки будуть репрезентовані на сторінках нашого видання.

Матеріали літературних творів надсилайте в надрукованому або рукописному вигляді (розбірливо) у будь-якому обсязі. Зразки мистецьких творів надсилайте у вигляді фотографій з вказанням автора, масштабу і назви.

Роботи надсилати за адресою: Редакції газети «Alter Ego», а/с 406 м. Чернівці, 58000.

Пегас без підкови

От і розпочався наш конкурс. Раді констатувати той факт, що недивлячись на сезон випускних, вступних та перевірних іспитів та літньої сесії, ви все ж знайшли час надіслати нам свої роботи. Із задоволенням представляємо їх на розгляд нашого найбільш емоційного журі – вас, любі друзі. Можливо, ці роботи надихнуть ще когось на творчість і... тоді всі інші зможуть оцінити ваш творчий потенціал, ваш талант.

Я вірю

- Ти живеш у третьому тисячолітті. Що ти відчуваєш?
- А що ти відчував?
- Те що й інші.

- Хто інші?
- Натовп, що поглинає всіх і кожного. Чому ти посміхаєшся?

- Я не відчуваю порожнечі твоєї душі, бо моя сповнена радістю. Ти уявляєш, що саме зараз відбувається щось надзвичайне. Зміна всього і початок з нуля. Про ці миті ми розповідатимемо нашим дітям і онукам.

- А про що ж розповідати? Подивись он де на тих злиднів, що в них живуть наші старі, нашого майбуття. А ми, невдячні, змушуємо їх побиратися по церквах. Чи заслуговуємо ми на радість?

- Але ж ми діти. А такі негарзди є пережитками минулого й залишаються в цьому столітті. У майбутньому ми візьмемо з собою тільки все хороше.

- А куди ж подіти наші проблеми?

- Іх не буде, ми намагатимемося щоб їх не було. Чи не помітив, яка зараз цілеспрямована молодь. Усі сповнені бажаннями іти до нового.

- Нове покоління? Ти не бачиш тих малих, що гуртуються на автостоянці та вокзалі. Що ладні матір запродати, останні штани зняти аби купити тубик «Моменту». А як розживуться якимось бага-

теньким п'яничкою, то й травичкою побалується. Чи уявляють вони взагалі, коли й де живуть, чого прагнуть досягнути? Чи просто існують в цьому позбавленому краси світі, де суворя дійсність перетворилася на постійний жах.

- Але ж зглянься! Свої недоліки є в кожному суспільстві, в кожній країні. Ти не хочеш майбутнього? Ти не такий, як я, ти песиміст.

- Я реаліст, я дорослий. А ти ще дитина. Ти вивчишся, поживеш трохи й зрозумієш усю гіркоту та бруд реального життя.

- Нехай, я поважаю твою думку. Але вірю, що все зміниться на краще. Вустами дитини промовляє істина. Чи не так?

Жанна ПЕРГАН

Я – краплина сльози

Я краплина маминої сльози, що народилася аж ніяк не з радості...

Вона – не потрібна нікому, Бо ж гірка, як правда.

Закінчується ще один день. Безвітряно. Тиша. Ні, навкруги гамірно: сваряться якісь жінки, їздять автомобілі, тролейбуси, кричать хлопчиська – футболісти. А тиша... набує в душі.

Сідає сонце. І я переконуюсь, що світ дійсно кольоровий: небо набуває надзвичайно ніжних, напрочуд оманливо-дивних відтінків. Забарвлені хмарки здаються казковими. Світяться золотом

край землі. Раптом незгасне почуття переповнює мене. Хочеться стрибати і радіти: Я дитя Всесвіту! Єство моє захоплює цілком гостра, болюча любов до Землі, людей, всього живого та неживого.

Темніє. Я падаю в ніч. Але якась зла сила несе мене, здійсмає над землею, щоб краще показати вади, злочини людські. Лечу, бачу жорстокі кровопролиття: брат іде на брата, син убиває матір, чоловік продає дружину закордон. Причина – гроші. Вони оволодівають свідомістю людей, сковують розум. Он мруть з голоду діти-сироти, каліки-сліпці. У підвалі будинку гурт молоді. Йї весело, навіть класно. Юнаки і дівчата – «під кайфом». Все просто: грам марихуани «примусить» тебе відчувти щастя...

Лікарня. І народжуються якісь страшні, хворі діти...

Я збираюсь вийти в день. Як його прожити? Хочу допомагати. Кому? Всім, хто потребує. Але я – лише малюсенький атом людства. А що він може? Нічого, без підтримки розіб'ється об стіни болісної незгоди...

Я йду широкими впевненими кроками. Дивлюсь неперушно перед собою. А ті, хто зустрічають мій погляд, лякаються. Може у нього відбивається правда, суворя, гірка правда сьогоднішня?...

Світлана ДУДЧАК

Анекдоти з коментарями від редакції

1. Підходить син до батька і каже:
- Татусю, закрій оченята!
- Навіщо?

- Бо матуся сказала, що коли ти закриєш оченята, нам усім стане легше жити.
(Ні, синку, легше стане жити, коли матуся закриє ротика!)

2. Хлопчик побачив у кіно, як індійці фарбують обличчя, і спитав у батька, навіщо вони це роблять.

- Готуються до війни!
Ввечері хлопчик підбігає до батька:
- Тато, тікаймо, мати готується до війни!
(Приймайні до психологічної атаки)

3. У лазні два маленьких хлопчика побачили голого чоловіка з великим пупом. Вони запитують його:

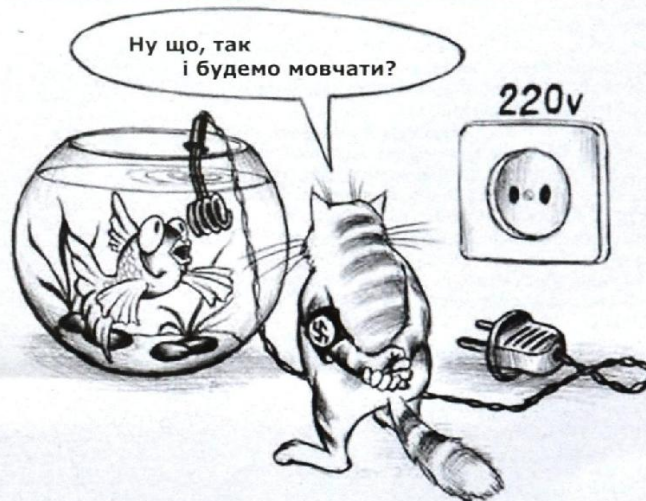
- Вуйко, а що у тебе у животі?
- Бомба.
Один тихо каже іншому:

- Давай підірвемо її.
- Небезпечно. Дуже короткий гніт (рос.Фитиль).
(Не хвилюйся, він давно вже відсирів)

4. - Діду, а у тебе зуби є?
- Не має вже, онучку.
- Тоді потримай мій бутерброд, поки я на подвір'я збігаю!
(Золотий в тебе дід – як будеш одружуватись, він ще знадобиться)

5. Вчителька запитує учня:
- «Я вродлива» – який це час?
- Минулий, Валентина Василівна.
(Благо, в українській мові немає давноминулого часу)

6. Бабуся запитує малого Миколку:
- Хто це розбив вікно?
- Мати, але винен в усьому тато. Він нахилився, коли тарілка летіла йому в голову.
(Знову підвела наша протиповітряна оборона)

Пограємось у рибальство

Азарт! Ось що об'єднує все живе! Азарт – це гра! Тому ми з таким задоволенням граємо в цю коротку гру під назвою життя! Є багато способів пережити гострі відчуття, отримавши в нагороду полювання, війна... Перші два характеризуються середовищем мешкання здобичі, третій також, але здебільшого є собі подібні.

Війна, як на мене, жорстоко, полювання – дико, а ось рибальство – невинно, спокійно, корисно. Тим більше, в розумінні сучасної молоді, воно лише зрідка безпосередньо пов'язане з рибальством. Основними атрибутами юнацького рибальства є хороша компанія, гітара, вогнище, красиві, задушевні пісні, напої, бурхлива безсонна ніч, романтичні стосунки, і звісно, вранішня запашна уха.

Збираючись на риболовлю, не обов'язково брати з собою вудку з усім комплексом рибальського спорядження. Зловити рибу можна у найближчому гастрономі. До речі, до пива краще одразу ловити копчену рибу. Та якщо ви справді зібрались на риболовлю з намірами власноруч спіймати рибу, вам не завадить дізнатися про декілька порад.

Визначити перспективи водо-ймаща з першого погляду не

можливо. Рибальство краще розпочати, як це не дивно, з невеликої екскурсії без вудок. Під час прогулянки намагайтеся отримати максимум інформації з власних спостережень, контактів з рибалками та місцевими жителями. Особливо балакучі дітлахи. Вони поділяться з вами більш цінною інформацією, ніж рибалки, для яких ви є нав'язливим конкурентом.

Навіть тим, для кого рибальство є не більш ніж випадкова розвага, раджу все одно віднести до нього серйозно. Тільки тоді воно вас по-справжньому порадує.

Взагалі, людина істота непередбачувана і агресивна, зі значною часткою тупості в мозку. Гени наші «знають» багато чого, тому «кипляч» в венах кров повертає нам ті древні почуття, завдяки яким ми і вижили в цьому прекрасному і небезпечному світі. Чи не час відкрити цю комору, що прихована всередині кожного з нас, і влити в кров свіжого адреналіну!

Коли в останній раз ви бачили народження світла і схід багряненого світила? А захід і народження темряви? Коли востаннє вас тіпав ураган і злива холодною рікою змивала з вас «бруд» цивілізації? Поспішайте! Поки ще можна побачити ті місяця, де природа є незайманаю.

Оксана МАЛОВІЧКО